

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (szósta izba)

z dnia 25 listopada 2014 r. *

Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Trójwymiarowy wspólnotowy znak towarowy — Sześciąt o powierzchniach mających strukturę siatki — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Artykuł 76 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Oznaczenie, które nie jest tworzone wyłącznie przez kształt towaru niezbędny do uzyskania efektu technicznego — Artykuł 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 207/2009] — Oznaczenie, które nie jest tworzone wyłącznie przez kształt wynikający z charakteru samego towaru — Artykuł 7 ust. 1 lit. e) ppkt (i) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (i) rozporządzenia nr 207/2009] — Oznaczenie, które nie jest tworzone wyłącznie przez kształt zwiększający znacznie wartość towaru — Artykuł 7 ust. 1 lit. e) ppkt (iii) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (iii) rozporządzenia nr 207/2009] — Charakter odróżniający — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009] — Brak charakteru opisowego — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009] — Charakter odróżniający uzyskany w następstwie używania — Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009) — Obowiązek uzasadnienia — Artykuł 75 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009

W sprawie T-450/09

Simba Toys GmbH & Co. KG, z siedzibą w Fürth (Niemcy), reprezentowana przez adwokata O. Ruhla,

strona skarżąca,

przeciwko

Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), reprezentowanemu przez D. Botisa, działającego w charakterze pełnomocnika,

strona pozwana,

w której drugą stroną w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą OHIM, występującą przed Sądem w charakterze interwenienta, jest

Seven Towns Ltd, z siedzibą w Londynie (Zjednoczone Królestwo), reprezentowana początkowo przez M. Edenborough, QC, i B. Cookson, solicitor, a następnie przez adwokatów K. Szamosi i M. Borbása,

mającej za przedmiot skargę na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 1 września 2009 r. (sprawa R 1526/2008-2) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Simba Toys GmbH & Co. KG a Seven Towns Ltd,

* Język postępowania: angielski.

SĄD (szósta izba),

w składzie: S. Frimodt Nielsen, prezes, F. Dehousse i A.M. Collins (sprawozdawca), sędziowie,

sekretarz: J. Weychert, administrator,

po zapoznaniu się ze skargą złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 6 listopada 2009 r.,

uwzględnwszy postanowienia o zawieszeniu postępowania z dnia 10 marca i 9 lipca 2010 r.,

uwzględnwszy podjęcie postępowania,

po zapoznaniu się z odpowiedzią na skargę złożoną przez OHIM w sekretariacie Sądu w dniu 30 listopada 2010 r.,

po zapoznaniu się z odpowiedzią interwenienta na skargę złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 24 listopada 2010 r.,

po zapoznaniu się z repliką złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 4 marca 2011 r.,

po zapoznaniu się z dupliką złożoną przez OHIM w sekretariacie Sądu w dniu 25 maja 2011 r.,

po zapoznaniu się z dupliką interwenienta złożoną w sekretariacie Sądu w dniu 23 maja 2011 r.,

uwzględnwszy zmiany w składzie izb Sądu,

po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 5 grudnia 2013 r.,

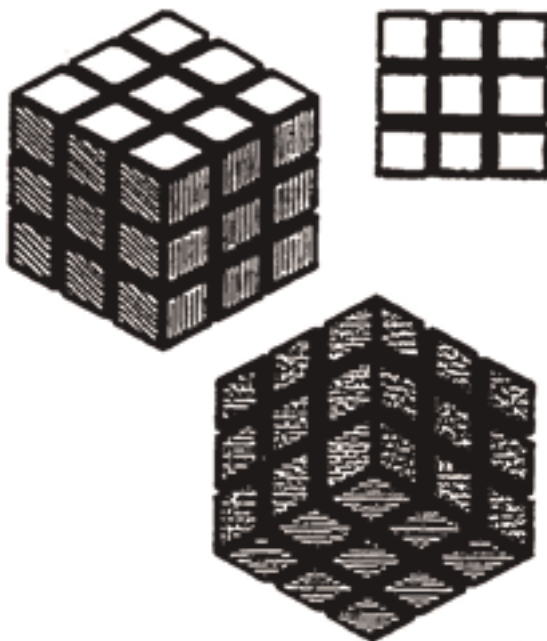
wydaje następujący

Wyrok

Okoliczności powstania sporu

- 1 W dniu 1 kwietnia 1996 r. interwenient, Seven Towns Ltd, dokonał w Urzędzie Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1), ze zmianami [zastąpionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)].

- 2 Znakiem towarowym, dla którego wystąpiono o rejestrację, jest trójwymiarowe oznaczenie przedstawione poniżej:

- 3 Towary, dla których wniesiono o rejestrację, należą do klasy 28 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., ze zmianami, i odpowiadają następującemu opisowi: „układanki trójwymiarowe”.
- 4 W dniu 6 kwietnia 1999 r. zarejestrowano sporny znak towarowy jako wspólnotowy znak towarowy nr 162784. W dniu 10 listopada 2006 r. przedłużono jego rejestrację.
- 5 W dniu 15 listopada 2006 r. skarżąca, Simba Toys GmbH & Co. KG, przedstawiła wniosek o unieważnienie prawa do spornego znaku na podstawie art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009] w związku z art. 7 ust. 1 lit. a)–c) i e) wspomnianego rozporządzenia [obecnie art. 7 ust. 1 lit. a)–c) i e) rozporządzenia nr 207/2009].
- 6 Decyzją z dnia 14 października 2008 r. Wydział Unieważnień oddalił w całości wniosek o unieważnienie prawa do znaku (zwaną dalej „decyzją z dnia 14 października 2008 r.”).
- 7 W dniu 23 października 2008 r. skarżąca wniosła do OHIM odwołanie od tej decyzji na podstawie art. 57–62 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 58–64 rozporządzenia nr 207/2009). Na poparcie tego odwołania wskazała naruszenie art. 7 ust. 1 lit. a)–c) i e) wspomnianego rozporządzenia.
- 8 Decyzją z dnia 1 września 2009 r. (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”) Druga Izba Odwoławcza OHIM utrzymała w mocy decyzję z dnia 14 października 2008 r. i oddaliła odwołanie.
- 9 Jeśli chodzi o zarzut oparty na naruszeniu art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 40/94, Izba Odwoławcza uznała, że nie jest on zasadny, ponieważ po pierwsze, sporny znak towarowy został odpowiednio przedstawiony w formie graficznej, oraz po drugie, „nie istnieje żaden oczywisty powód, dla którego sześcienna struktura siatki teoretycznie nie miałaby umożliwić odróżnienia towarów i usług jednego przedsiębiorstwa od towarów i usług innych przedsiębiorstw” (pkt 16 zaskarżonej decyzji).

- 10 Jeśli chodzi o zarzut oparty na naruszeniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, Izba Odwoławcza oddaliła go po stwierdzeniu, że sporny znak towarowy w sposób znaczący odbiega od zwyczajów branżowych. Po pierwsze, wskazała ona, że skarżąca nie przedstawiła żadnego przekonującego dowodu wykazującego, iż „sześcienna struktura siatki stanowi »normę« w wyodrębnionej branży układanek trójwymiarowych”. Istnienie jednej układanki, a mianowicie sześciianu Soma, który przypomina sześciian przedstawiony w spornym znaku towarowym, nie wystarcza, aby wykazać, że ów znak towarowy odpowiada normie branżowej (pkt 20 zaskarżonej decyzji). Po drugie, uznała ona, że sporny znak towarowy wykazuje cechy wystarczające do uznania go za samoistnie odróżniający w odniesieniu do rozpatrywanych towarów (pkt 21 zaskarżonej decyzji).
- 11 Jeśli chodzi o zarzut oparty na naruszeniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, Izba Odwoławcza uznała, że nie jest on zasadny, ponieważ jeśli konsument nie posiada uprzedniej wiedzy, sporny znak towarowy nie przypomina ani nie nasuwa na myśl układanki trójwymiarowej (pkt 23 zaskarżonej decyzji).
- 12 Wreszcie Izba Odwoławcza oddaliła zarzut oparty na naruszeniu art. 7 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 40/94. Po pierwsze, uznała, że rejestracja spornego znaku towarowego nie jest niezgodna z art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 207/2009], wskazując w istocie, że „sześcienna struktura siatki” nie dostarcza żadnej wskazówki co do jej funkcji ani nawet co do istnienia jakiegokolwiek funkcji oraz że niemożliwe jest stwierdzenie, iż może ona „przynieść jakąkolwiek korzyść lub jakikolwiek efekt techniczny w branży układanek trójwymiarowych” (pkt 28 zaskarżonej decyzji). Po drugie, Izba Odwoławcza stwierdziła, że „ponieważ sporny kształt nie ma w sposób oczywisty kształtu układanki oraz jest jasne, iż jego możliwe funkcje i ruchy nie są dostrzegalne na pierwszy rzut oka, nie można uznać, że wynika on z charakteru samego towaru” (pkt 29 zaskarżonej decyzji). Wywiodła ona z powyższego, że art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (i) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (i) rozporządzenia nr 207/2009] nie stosuje się w niniejszym wypadku. Po trzecie, Izba Odwoławcza uznała, że zwykła „sześcienna siatka, taka jak odtworzona w przedstawieniu spornego znaku towarowego, nie może zostać uznana za mającą kształt zwiększający znacznie wartość towarów”, tak że art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (iii) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (iii) rozporządzenia nr 207/2009] także nie stosuje się w niniejszym wypadku (pkt 30 zaskarżonej decyzji).

Żądania stron

- 13 Skarżąca wnosi do Sądu o:
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
  - obciążenie OHIM i interwenienta kosztami postępowania odwoławczego i postępowania przed Sądem.
- 14 OHIM i interwenient wnoszą do Sądu o:
- oddalenie skargi;
  - obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

Co do prawa

- 15 Na poparcie skargi skarżąca podnosi osiem zarzutów. Zarzut pierwszy jest oparty na naruszeniu art. 76 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009. Zarzut drugi jest oparty na naruszeniu art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 40/94. Zarzut trzeci jest oparty na naruszeniu art. 7 ust. 1 lit. e)

ppkt (i) rozporządzenia nr 40/94. Zarzut czwarty jest oparty na naruszeniu art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (iii) rozporządzenia nr 40/94. Zarzut piąty jest oparty na naruszeniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94. Zarzut szósty jest oparty na naruszeniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94. Zarzut siódmy jest oparty na naruszeniu art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009). Zarzut ósmy jest oparty na naruszeniu art. 75 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009.

W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia art. 76 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009

16 Zgodnie z art. 76 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009:

„W trakcie postępowania Urząd bada stan faktyczny z urzędu; jednakże w postępowaniu odnoszącym się do względnych podstaw odmowy rejestracji Urząd ogranicza się w tym badaniu do stanu faktycznego, dowodów i argumentów przedstawionych przez strony oraz poszukiwanego zadośćuczynienia”.

17 Podniesiony przez skarżącą zarzut pierwszy jest oparty na naruszeniu art. 76 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009 i dzieli się na pięć części. Po pierwsze, skarżąca twierdzi, że Izba Odwoławcza nie „określiła całkowicie cech [spornego] znaku towarowego”. Ściślej, Izba Odwoławcza nie wzięła pod uwagę tego, że przedstawienia owego znaku towarowego „wyraźnie” ukazują szczeliny na zakończeniach „czarnych linii” znajdujących się na każdej powierzchni spornego sześciangu, co „wyraźnie” sugeruje, iż owe linie nie mają na celu odtworzenia „czarnej klatki”, lecz rozdzielenie „pomniejszych indywidualnych elementów sześciangu”. Po drugie, skarżąca zarzuca Izbie Odwoławczej niewzięcie pod uwagę faktu, że już z definicji układanka składa się z indywidualnych elementów. Podnosi ona, że z uwagi na fakt, iż układanka jest grą, która polega na poruszaniu takimi elementami „w taki sposób, aby osiągnąć pewien uprzednio ustalony porządek końcowy”, w niniejszym wypadku przeciętni konsumenci i przedsiębiorcy będą zawsze postrzegać wyżej wskazane czarne linie jako spełniające funkcję podziału spornego sześciangu na indywidualne elementy, które „w taki lub w inny sposób” są ruchome. Po trzecie, skarżąca zarzuca Izbie Odwoławczej pominięcie, że – jak wyjaśniła w swych uwagach z dnia 2 maja 2007 r. przedstawionych Wydziałowi Unieważnień – kształt sześciangu „o wymiarach 3 x 3 x 3” jest niezbędny do uzyskania efektu technicznego, a mianowicie układanki trójwymiarowej zawierającej elementy mogące obracać się dookoła własnej osi, posiadającej pewien stopień trudności oraz pewne cechy ergonomiczne. Po czwarte, twierdzi ona, że Izba Odwoławcza błędnie nie uwzględniła faktu, iż – jak skarżąca wyjaśniła w swych uwagach z dnia 27 sierpnia 2007 r. przedstawionych Wydziałowi Unieważnień – wyżej wskazane czarne linie spełniają funkcję techniczną. Po piąte, podnosi ona, że Izba Odwoławcza niesłusznie uznała, iż sześciang Soma nie stanowi części rozpatrywanej branży. Wskazuje ona, że w toku postępowania przed OHIM zarówno ona sama, jak i interwenient przedstawili jednak dowody na tę okoliczność.

18 OHIM jest zdania, że zarzut pierwszy należy oddalić jako oczywiście bezzasadny.

19 W pierwszej kolejności należy wskazać, że poprzez zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia przepisu o charakterze procesowym, skarżąca ma bardziej na celu podanie w wątpliwość zasadności dokonanej przez Izbę Odwoławczą oceny niektórych faktów i niektórych z jej argumentów niż podniesienie wobec tej ostatniej zarzutu nierozpatrzenia owych faktów i argumentów przed przyjęciem zaskarżonej decyzji. Otóż kwestia, czy Izba Odwoławcza dokonała prawidłowej lub błędnej oceny niektórych faktów, argumentów lub dowodów, dotyczy badania materialnej zgodności z prawem zaskarżonej decyzji, a nie prawidłowości postępowania prowadzącego do jej przyjęcia.

20 W drugiej kolejności należy stwierdzić, że w każdym wypadku zarzut ten częściowo nie znajduje oparcia w okolicznościach faktycznych oraz częściowo wynika z błędnego rozumienia zaskarżonej decyzji.

- 21 W istocie, po pierwsze, z zaskarżonej decyzji wynika (zob. w szczególności pkt 16, 21 i 28 zaskarżonej decyzji), że Izba Odwoławcza szczegółowo przeanalizowała graficzne przedstawienia spornego znaku towarowego, w tym grube czarne linie, które na nich widnieją i dzielą na kwadraty wewnątrz każdej z powierzchni spornego sześcianu (zwane dalej „czarnymi liniami”). Ponadto należy wskazać, że szczeliny znajdujące się na zakończeniach czarnych linii nie tylko są ledwo widoczne, lecz również że w każdym wypadku ich istnienie nie wyklucza wcale – jak słusznie stwierdziła Izba Odwoławcza w pkt 21 zaskarżonej decyzji – by sporny znak towarowy można było postrzegać jako przedstawiający „czarną klatkę”.
- 22 Po drugie, należy stwierdzić, że żaden element zaskarżonej decyzji nie pozwala stwierdzić, iż Izba Odwoławcza nie wzięła pod uwagę, że z natury układanka składa się z indywidualnych elementów. W tym względzie skarżąca niesłusznie zarzuca Izbie Odwoławczej wskazanie w pkt 21 zaskarżonej decyzji – podczas rozpatrywania kwestii, czy sporny znak towarowy można uznać za samoistnie odróżniający w odniesieniu do danych towarów – że sporny sześciان nie wykazuje „żadnej oczywistej cechy wskazującej na to, iż można go obracać lub przestawiać”. W szczególności, odmiennie niż twierdzi skarżąca, z faktu, że z natury układanka składa się z indywidualnych elementów, nie wynika koniecznie, iż owe elementy mogą być przemieszczane za pomocą ruchów rotacyjnych. W niniejszym wypadku czarne linie nie muszą obowiązkowo być postrzegane przez obiektywnego obserwatora jako spełniające funkcję podziału spornego sześcianu na indywidualne elementy, które „w taki lub w inny sposób” mogą być poruszane, i to nawet przy założeniu, że bierze on pod uwagę istnienie szczelin na ich zakończeniach. Dziewięć kwadratów ukazanych na każdej z powierzchni spornego sześcianu mogłoby – ze względu na czarne krawędzie, które zawierają – w szczególności równie dobrze być przeznaczone do naklejenia na nie na przykład liter, cyfr, kolorów lub obrazków, i to bez możliwości przemieszczania owych kwadratów lub innych elementów tego sześcianu. Jak zostanie to wyjaśnione bardziej szczegółowo w pkt 54 poniżej, w rzeczywistości twierdzenie skarżącej opiera się w znacznej części na błędnym założeniu, zgodnie z którym istnieje konieczny związek między podnoszoną zdolnością rotacji niektórych elementów spornego sześcianu a istnieniem czarnych linii na jego powierzchniach.
- 23 Po trzecie, jeśli chodzi o trzecią i czwartą część niniejszego zarzutu, należy wskazać, że z zaskarżonej decyzji wynika, iż Izba Odwoławcza rozpatrzyła w sposób wyczerpujący wszystkie argumenty i dowody przedstawione przez poszczególne strony w toku postępowania administracyjnego (zob. w szczególności pkt 3–11, 16, 20, 21, 28–30 zaskarżonej decyzji). W szczególności Izba Odwoławcza w całości wzięła pod uwagę argumenty skarżącej, zgodnie z którymi, po pierwsze, sporny kształt jest niezbędny do uzyskania efektu technicznego, oraz po drugie, czarne linie spełniają funkcję techniczną (zob. pkt 10, 28, 29 zaskarżonej decyzji).
- 24 Po czwarte, odmiennie niż twierdzi skarżąca, należy stwierdzić, że odsyłając do pkt 20 zaskarżonej decyzji, Izba Odwoławcza nie wykluczyła, iż sześciان Soma stanowi część rozpatrywanej branży. We wspomnianym pkt 20 Izba Odwoławcza uznała po prostu, że fakt, iż istnieje układanka – a mianowicie wspomniany sześciان – która przypomina sześciان przedstawiony w spornym znaku towarowym, nie wystarcza, aby wykazać, że ów znak towarowy odpowiada normie branżowej (zob. pkt 106 poniżej).
- 25 W trzeciej kolejności należy stwierdzić, że w ramach postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku, nawet w wypadku gdy dotyczy ono, tak jak w niniejszej sprawie, bezwzględnych podstaw unieważnienia, izba odwoławcza nie jest zobowiązana do zbadania z urzędu okoliczności faktycznych [wyrok z dnia 13 września 2013 r., Fürstlich Castell’sches Domänenamt/OHIM – Castel Frères (CASTEL), T-320/10, Zb.Orz. (Fragmenty), EU:T:2013:424, odwołanie w toku, pkt 25–29]. Powyższa zasada nie może oczywiście też stanowić przeszkody dla wzięcia przez izbę odwoławczą pod uwagę z urzędu wszelkiej okoliczności, która jest istotna dla jej analizy, jeśli uzna ona to za niezbędne. Z akt sprawy nie wynika jednak, że taka konieczność istniała w niniejszym wypadku.

- 26 Z powyższych rozważań wynika, że zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia art. 76 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009, należy oddalić jako bezzasadny.

W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego naruszenia art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 40/94

- 27 Podniesiony przez skarżącą zarzut drugi jest oparty na naruszeniu art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 40/94 i dzieli się na osiem części. Po pierwsze, skarżąca podnosi, że Izba Odwoławcza błędnie nie wzięła pod uwagę faktu, że czarne linie można przypisać funkcjom technicznym. Po drugie, twierdzi ona, że w niniejszym wypadku istotne jest, czy zasadnicze właściwości znaku towarowego można przypisać wyłącznie efektowi technicznemu, a nie czy w rzeczywistości spełniają one funkcję techniczną. Po trzecie, zarzuca ona Izbie Odwoławczej nieuwzględnienie interesu ogólnego, który leży u podstaw wyżej przywołanego przepisu. Twierdzi ona, że jeśli rejestracja spornego znaku towarowego zostanie utrzymana w mocy, pozwoli to w istocie właścicielowi znaku towarowego na powoływanie się na jego prawo przeciwko osobom trzecim zamierzającym wprowadzić do obrotu układanki trójwymiarowe posiadające zdolność rotacji. Po czwarte, zarzuca ona Izbie Odwoławczej brak zdystansowania się wobec stwierdzenia Wydziału Unieważnień zawartego w decyzji z dnia 14 października 2008 r., zgodnie z którym to stwierdzeniem zasadnicze właściwości spornego kształtu nie spełniają funkcji technicznej, tak że rejestracja tego kształtu jako znaku towarowego nie tworzy monopolu na rozwiązanie techniczne. Po piąte, skarżąca twierdzi, że Izba Odwoławcza nie wzięła pod uwagę faktu, iż w sprawach leżących u podstaw wyroku z dnia 18 czerwca 2002 r. Philips (C-299/99, Rec., EU:C:2002:377) oraz wyroku z dnia 12 listopada 2008 r. Lego Juris/OHIM – Mega Brands (Czerwony klocek Lego) (T-270/06, Zb.Orz., EU:T:2008:483) rozpatrywane funkcje techniczne także nie wynikały bezpośrednio z przedstawień spornych znaków towarowych. Po szóste, zarzuca ona Izbie Odwoławczej niewzięcie pod uwagę faktu, że nie istnieją kształty alternatywne mogące pełnić taką samą funkcję techniczną. Po siódme, twierdzi ona, że Izba Odwoławcza błędnie uznała, iż przedstawienia spornego znaku towarowego nie sugerują żadnej szczególnej funkcji. W istocie z istnienia szczelin na zakończeniach czarnych linii można wywieść, że indywidualne elementy spornego sześciianu mogą być przemieszczane za pomocą ruchów rotacyjnych. Po ósme, zarzuca ona Izbie Odwoławczej niewzięcie pod uwagę tego, że układanki trójwymiarowe „tego rodzajowego typu” oraz ich zdolność rotacji były znane przed dokonaniem zgłoszenia spornego znaku towarowego.
- 28 OHIM i interwenient odpierają argumenty skarżącej i wnoszą o oddalenie zarzutu drugiego.
- 29 Kształt towaru jest wymieniony wśród oznaczeń mogących stanowić znak towarowy. Jeśli chodzi o wspólnotowy znak towarowy, wynika to z art. 4 rozporządzenia nr 40/94 (obecnie art. 4 rozporządzenia nr 207/2009), zgodnie z którym wspólnotowy znak towarowy może składać się z jakiegokolwiek oznaczenia, które można przedstawić w formie graficznej, w szczególności z wyrazów, łącznie z nazwiskami, rysunków, liter, cyfr, kształtu towarów lub ich opakowań, pod warunkiem że oznaczenia takie umożliwiają odróżnianie towarów lub usług jednego przedsiębiorstwa od towarów lub usług innych przedsiębiorstw.
- 30 Zgodnie jednak z art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 40/94 „[n]ie są rejestrowane [...] oznaczenia, które składają się wyłącznie z [...] kształtu towaru niezbędnego do uzyskania efektu technicznego”.
- 31 Z orzecznictwa wynika, że ten przepis stoi na przeszkodzie rejestracji jakiegokolwiek kształtu składającego się wyłącznie, jeśli chodzi o jego zasadnicze właściwości, z kształtu towaru mającego powodować skutki na płaszczyźnie technicznej, wystarczającego do uzyskania zamierzonego efektu technicznego, choćby nawet efekt ten można było osiągnąć za pomocą innych kształtów z zastosowaniem tego samego lub innego rozwiązania technicznego (ww. w pkt 27 wyrok Czerwony klocek Lego, EU:T:2008:483, pkt 43).

- 32 Ponadto zgodnie z utrwalonym orzecznictwem każdą z wymienionych w art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94 podstaw odmowy rejestracji należy interpretować w świetle interesu ogólnego chronionego przez każdą z nich. Interes ogólny chroniony przez art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) tego rozporządzenia polega na unikaniu sytuacji, w których prawo znaków towarowych prowadziłoby do przyznania jednemu przedsiębiorstwu monopolu na rozwiązania techniczne lub na cechy użytkowe danego towaru (zob. wyrok z dnia 14 września 2010 r., Lego Juris/OHIM, C-48/09 P, Zb.Orz., EU:C:2010:516, pkt 43 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 33 Określone przez prawodawcę zasady odzwierciedlają w tym względzie wyważenie dwóch aspektów, z których każdy może przyczynić się do ustanowienia systemu zdrowej i lojalnej konkurencji (ww. w pkt 32 wyrok Lego Juris/OHIM, EU:C:2010:516, pkt 44).
- 34 Z jednej strony wprowadzenie do art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94 zakazu rejestracji w charakterze znaku towarowego wszelkich oznaczeń tworzonych przez kształt towaru niezbędny do uzyskania efektu technicznego zapewnia, że przedsiębiorstwa nie będą mogły wykorzystywać prawa znaków towarowych do nieograniczonego w czasie przedłużania wyłącznych praw dotyczących rozwiązań technicznych (ww. w pkt 32 wyrok Lego Juris/OHIM, EU:C:2010:516, pkt 45).
- 35 Jeżeli kształt towaru stanowi jedynie odzwierciedlenie zastosowanego przez wytwórcę tego towaru rozwiązania technicznego, które zostało opatentowane na jego wniosek, to ochrona takiego kształtu jako znaku towarowego po wygaśnięciu patentu znacznie i trwale ograniczałaby możliwość wykorzystania takiego rozwiązania technicznego przez inne przedsiębiorstwa. Tymczasem w systemie prawa własności intelektualnej takim jak wypracowany w Unii Europejskiej rozwiązania techniczne podlegają ochronie jedynie przez określony czas, po którego upływie mogą być swobodnie stosowane przez wszystkich przedsiębiorców (ww. w pkt 32 wyrok Lego Juris/OHIM, EU:C:2010:516, pkt 46).
- 36 Ponadto rejestracja w charakterze znaku towarowego kształtu towaru, który ma wyłącznie funkcjonalny charakter, może umożliwić właścicielowi tego znaku towarowego zakazanie używania przez inne przedsiębiorstwa nie tylko tego kształtu, ale też kształtów podobnych (zob. podobnie ww. w pkt 32 wyrok Lego Juris/OHIM, EU:C:2010:516, pkt 56).
- 37 Z drugiej strony, ograniczając podstawę odmowy rejestracji określoną w art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 40/94 do oznaczeń tworzonych „wyłącznie” przez kształt towaru „niezbędny” do uzyskania efektu technicznego, prawodawca słusznie uznał, że każdy kształt towaru jest w pewnym sensie funkcjonalny, a w konsekwencji zakazanie rejestracji kształtu towaru jako znaku towarowego tylko z tego względu, że wykazuje cechy użytkowe, byłoby niewłaściwe. Dzięki wyrażeniom „wyłącznie” i „niezbędny” wspomniany przepis zapewnia, że rejestracji nie podlegają jedynie te kształty towaru, które są wyłącznie wyrazem zastosowanego rozwiązania technicznego i których rejestracja w charakterze znaku towarowego rzeczywiście utrudniłaby stosowanie tego rozwiązania technicznego przez inne przedsiębiorstwa (ww. w pkt 32 wyrok Lego Juris/OHIM, EU:C:2010:516, pkt 48).
- 38 Z orzecznictwa wynika także, że prawidłowe zastosowanie art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 40/94 wymaga, by organ rozpoznający zgłoszenie rozpatrywanego oznaczenia trójwymiarowego do rejestracji w charakterze znaku towarowego właściwie ustalił zasadnicze właściwości tego oznaczenia. Określenie „zasadnicze właściwości” musi być rozumiane jako odniesienie do najbardziej istotnych elementów oznaczenia (ww. w pkt 32 wyrok Lego Juris/OHIM, EU:C:2010:516, pkt 68, 69).
- 39 Określenia wspomnianych zasadniczych właściwości należy dokonywać odrębnie dla każdego przypadku i nie istnieje żadna ustalona hierarchia poszczególnych rodzajów elementów, które może zawierać oznaczenie. Przy ustalaniu zasadniczych właściwości oznaczenia właściwy organ może oprzeć się bezpośrednio na wywieranym przez to oznaczenie całościowym wrażeniu albo w pierwszym rzędzie przystąpić do analizy kolejno każdego z elementów, z których dane oznaczenie się składa (zob. ww. w pkt 32 wyrok Lego Juris/OHIM, EU:C:2010:516, pkt 70 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 40 W szczególności, jak wskazał Trybunał w pkt 71 ww. w pkt 32 wyroku Lego Juris/OHIM (EU:C:2010:516), ustalenia zasadniczych właściwości oznaczenia, z którym wiąże się w perspektywie ewentualne zastosowanie podstawy odmowy rejestracji określonej w art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 40/94, można – w zależności od przypadku, zwłaszcza stosownie do stopnia trudności tego oznaczenia – dokonywać w drodze zwykłej analizy wzrokowej tego oznaczenia albo przeciwnie, w drodze pogłębionego badania, w ramach którego mogą być brane pod uwagę elementy przydatne w ocenie, takie jak badania rynku i ekspertyzy czy też inne dane dotyczące wcześniej przyznanych w związku z danym towarem praw własności intelektualnej.
- 41 Ustaliwszy zasadnicze właściwości oznaczenia, OHIM musi jeszcze ocenić, czy wszystkie te właściwości pełnią w przypadku rozpatrywanego towaru funkcję techniczną. Artykuł 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 40/94 nie może bowiem znajdować zastosowania, jeżeli zgłoszenie znaku towarowego dotyczy kształtu towaru, w którym element niemający charakteru funkcjonalnego, na przykład element ozdobny lub fantazyjny, odgrywa istotną rolę. W takim wypadku konkurencyjne przedsiębiorstwa mogą z łatwością skorzystać z kształtów zamiennych zapewniających jednakową funkcjonalność, a w rezultacie nie istnieje ryzyko ograniczenia dostępności danego rozwiązania technicznego. Rzeczone rozwiązanie techniczne mogłoby więc bez trudu zostać zastosowane przez konkurentów właściciela znaku w kształcie towaru, który nie będzie posiadał pozbawionego funkcjonalności elementu identycznego z elementem, jaki zawiera kształt towaru właściciela, i który w związku z tym nie będzie ani identyczny z tym kształtem, ani do niego podobny (ww. w pkt 32 wyrok Lego Juris/OHIM, EU:C:2010:516, pkt 72).
- 42 To w świetle wyżej wymienionych zasad należy rozpatrzyć niniejszy zarzut.
- 43 W pierwszej kolejności należy określić zasadnicze właściwości spornego znaku towarowego.
- 44 Jak stwierdzono w pkt 28 zaskarżonej decyzji, w niniejszym wypadku zgłoszenie spornego znaku towarowego do rejestracji zawiera graficzne przedstawienie, z trzech różnych perspektyw, sześcianu, którego każda powierzchnia ma strukturę siatki utworzonej z krawędzi w kolorze czarnym, dzielących tę powierzchnię na dziewięć kwadratów o tych samych wymiarach, rozmieszczonych w układzie trzy na trzy. Cztery grube czarne linie – to jest czarne linie (zob. pkt 21 powyżej), z których dwie rozmieszczono horyzontalnie, a dwie wertykalnie – dzielą na kwadraty wewnętrzną część każdej z powierzchni wspomnianego sześcianu. Jak słusznie wskazano to w pkt 21 zaskarżonej decyzji, owe różne elementy nadają spornemu znakowi towarowemu wygląd „czarnej klatki”.
- 45 Z pkt 16, 20, 28 i 30 zaskarżonej decyzji wynika, że Izba Odwoławcza określa jako zasadnicze właściwości spornego znaku towarowego to, co kwalifikuje ona jako „sześcienną strukturę siatki”, a mianowicie, po pierwsze, sam sześcián, a po drugie, strukturę siatki, którą ukazano na każdej z powierzchni tego sześcianu.
- 46 Odmienne niż twierdzi skarżąca w swoich pismach, Izba Odwoławcza nie ograniczyła zatem zasadniczych właściwości spornego znaku towarowego do „horyzontalnych i wertykalnych linii oddzielających jedne od drugich indywidualne elementy tego sześcianu”. Ponadto odmiennie niż wskazali to na rozprawie w odpowiedzi na pytanie Sądu OHIM i interwenient, okoliczność – zresztą nieprawdziwa – że wspomniany znak towarowy zawiera kilka odcieni koloru szarego, nie stanowi jego dodatkowej zasadniczej właściwości. Poza faktem, że zgłoszenie spornego znaku towarowego do rejestracji nie wskazuje bowiem na żaden kolor tego znaku, należy stwierdzić, iż na graficznych przedstawieniach tego znaku towarowego powierzchnie spornego sześcianu są białe lub pokryte czarnymi kreskowaniem.
- 47 Należy zgodzić się z oceną Izby Odwoławczej wskazaną w pkt 45 powyżej, ponieważ ze zwykłej analizy wzrokowej spornego znaku towarowego wynika, że elementy wspomniane w rzeczoym pkt 45 są jego najważniejszymi elementami.

- 48 W drugiej kolejności należy ocenić, czy wszystkie wyżej wskazane zasadnicze właściwości spornego znaku towarowego przekładają się na funkcję techniczną rozpatrywanych towarów.
- 49 W pkt 28 zaskarżonej decyzji Izba Odwoławcza wskazała na wstępie, że z utrwalonego orzecznictwa wynika, iż „zgodnie z art. 7 ust. 1 [lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 40/94] podstawy unieważnienia trójwymiarowego znaku towarowego muszą być oparte wyłącznie na badaniu przedstawienia tego znaku towarowego w formie, w jakiej został on zgłoszony, a nie na podnoszonych lub zakładanych niewidocznych cechach”. Następnie stwierdziła ona, że graficzne przedstawienia spornego znaku towarowego „nie wskazują na żadną szczególną funkcję, nawet jeśli weźmie się pod uwagę towary, a mianowicie »układanki trójwymiarowe«”. Uznała ona, że nie musi brać pod uwagę „dobrze znanej” zdolności rotacji wertykalnych i horyzontalnych pasków układanki zwanej „kostką Rubika” ani „w sposób niezgodny z prawem i z mocą wsteczną” doszukiwać się w tych przedstawieniach funkcjonalności. Według Izby Odwoławczej sześcienna struktura siatki nie dostarcza żadnej wskazówki co do jej funkcji ani nawet co do istnienia jakiegokolwiek funkcji i niemożliwe jest stwierdzenie, że może ona przynieść jakąkolwiek korzyść lub jakikolwiek efekt techniczny w branży układanek trójwymiarowych”. Dodała ona, że rozpatrywany kształt jest regularny i geometryczny i nie zawiera „żadnej wskazówki dotyczącej układanki, którą reprezentuje”.
- 50 W pierwszej kolejności skarżąca kwestionuje tę analizę, podnosząc w ramach pierwszej, drugiej i siódmej części niniejszego zarzutu, że istnienie szczelin na zakończeniach czarnych linii sugeruje wyraźnie, iż owe linie mają na celu rozdzielenie „pomniejszych indywidualnych elementów sześcienu”, które mogą być poruszane, a w szczególności być przemieszczane za pomocą ruchów rotacyjnych. Wspomniane linie można zatem „przypisać funkcjom technicznym” w rozumieniu pkt 84 ww. w pkt 27 wyroku Philips (EU:C:2002:377). Dodaje ona, że z tego wyroku wynika, iż nie jest istotna kwestia, czy zasadnicze właściwości znaku towarowego rzeczywiście posiadają funkcję techniczną, lecz czy „towar o charakterze technicznym posiadający pewne cechy techniczne wykazuje dane [zasadnicze] właściwości ze względu na swoje cechy techniczne”. Otóż w niniejszym wypadku czarne linie stanowią według skarżącej dokładnie konsekwencję funkcji technicznej, a mianowicie zdolności rotacji indywidualnych elementów spornego sześcienu.
- 51 W tym względzie należy stwierdzić, iż skarżąca twierdzi jednocześnie, że czarne linie pełnią funkcję techniczną oraz że stanowią one konsekwencję takiej funkcji. Na rozprawie, wezwana przez Sąd do wyjaśnienia stanowiska w tym zakresie, skarżąca stwierdziła, po pierwsze, że czarne linie spełniają funkcję „rozdzielenia”, która to funkcja stanowi „wstępny warunek” mobilności indywidualnych elementów spornego sześcienu, oraz po drugie, że istnieje „korelacja” między danym rozwiązaniem technicznym a czarnymi liniami.
- 52 Po pierwsze, należy oddalić twierdzenie skarżącej, zgodnie z którym czarne linie stanowią następstwo podnoszonej przez nią zdolności rotacji indywidualnych elementów spornego sześcienu.
- 53 Przede wszystkim owo twierdzenie jest pozbawione istotności, ponieważ aby art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 40/94 mógł zostać zastosowany, należy ustalić, że zasadnicze właściwości spornego znaku towarowego same w sobie spełniają funkcję techniczną danego towaru i zostały wybrane, aby pełnić tę funkcję, a nie że stanowią one skutek tej funkcji. Jak słusznie podnosi OHIM, z pkt 79 i 80 ww. w pkt 27 wyroku Philips (EU:C:2002:377) wynika, że to w tym sensie należy rozumieć stwierdzenie Trybunału zawarte w pkt 84 tego wyroku, zgodnie z którym rejestracja oznaczenia tworzonego wyłącznie przez kształt towaru jest wykluczona, jeśli wykazano, iż zasadnicze właściwości funkcjonalne owego kształtu są uwarunkowane wyłącznie efektem technicznym. Powyższe stanowisko zostało potwierdzone jeszcze przez wykładnię art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 40/94 (zob. pkt 31 powyżej) dokonaną przez Sąd w pkt 43 ww. w pkt 27 wyroku Czerwony klocek Lego (EU:T:2008:483), zgodnie z którą podstawę odmowy rejestracji określoną w tym przepisie stosuje się wyłącznie w wypadku kształtu towaru „mającego powodować skutki na płaszczyźnie technicznej, wystarczającego do uzyskania zamierzonego efektu technicznego”, którą to wykładnię potwierdził Trybunał w pkt 50–58 ww. w pkt 32 wyroku Lego Juris/OHIM (EU:C:2010:516).

- 54 Następnie wspomniane twierdzenie w żadnym wypadku nie jest zasadne. Jak podkreślił bowiem w pismach oraz na rozprawie interwenient, jest całkowicie możliwe, że sześcián, którego powierzchnie lub inne elementy mogą być przemieszczane za pomocą ruchów rotacyjnych, nie będzie zawierał widocznych linii podziału. Nie istnieje zatem żaden konieczny związek między z jednej strony taką ewentualną zdolnością rotacji – lub nawet jakąkolwiek inną możliwością przemieszczania niektórych elementów spornego sześciánu – a z drugiej strony istnieniem na powierzchniach wspomnianego sześciánu grubych czarnych linii lub a fortiori struktury siatki, takiego rodzaju jak ta ukazana na graficznych przedstawieniach spornego znaku towarowego.
- 55 Wreszcie należy przypomnieć, że sporny znak towarowy został zarejestrowany dla „układek trójwymiarowych” w ogólności, a mianowicie bez ograniczenia się do tych posiadających zdolność rotacji, które stanowią wyłącznie ich szczególny rodzaj wśród wielu innych. Ponadto należy wskazać – jak potwierdził na rozprawie interwenient w odpowiedzi na pytanie Sądu – że nie załączył on do zgłoszenia do rejestracji opisu, w którym uściślono by, iż sporny kształt obejmuje taką zdolność.
- 56 Po drugie, należy także oddalić twierdzenie skarżącej, zgodnie z którym czarne linie spełniają funkcję techniczną, w niniejszym wypadku oddzielenie, jednych od innych, indywidualnych elementów spornego sześciánu, aby mogły one być poruszane, a w szczególności by mogły być przemieszczane za pomocą ruchów rotacyjnych.
- 57 W istocie to twierdzenie opiera się na błędnym założeniu, zgodnie z którym sporny sześcián koniecznie będzie postrzegany jako zawierający elementy mogące być przedmiotem takich ruchów (zob. pkt 22 powyżej). Nawet zakładając, że obiektywny obserwator może wywieść z graficznych przedstawień spornego znaku towarowego, iż czarne linie spełniają funkcję oddzielenia jednych od drugich ruchomych elementów, nie będzie on mógł ująć ściśle, czy są one przeznaczone na przykład do przemieszczania za pomocą ruchów rotacyjnych, czy do rozłożenia, aby następnie złożyć je na nowo lub umożliwić przekształcenie spornego sześciánu w inny kształt.
- 58 W rzeczywistości argumentacja skarżącej, jak wynika z jej pism, zasadniczo opiera się na wiedzy o zdolności rotacji wertykalnych i horyzontalnych pasków kostki Rubika. Jest zaś jasne, że ta zdolność nie może wynikać z czarnych linii jako takich ani ogólniej ze struktury siatki, którą przedstawiono na każdej z powierzchni spornego sześciánu, lecz co najwyżej z wewnętrznego mechanizmu znajdującego się w sześciánie, niewidocznego na graficznych przedstawieniach spornego znaku towarowego, który to mechanizm nie może stanowić zasadniczej właściwości tego znaku towarowego, co jest zresztą bezsporne między stronami.
- 59 W tym kontekście nie można zarzucać Izbie Odwoławczej, że nie włączyła tego niewidocznego elementu do przeprowadzonej przez siebie analizy funkcjonalności zasadniczych właściwości spornego znaku towarowego. W istocie o ile nie można zabronić Izbie Odwoławczej wnioskowania dedukcyjnego w celu dokonania tej analizy, o tyle owo wnioskowanie musi być dokonywane w możliwie najbardziej obiektywny sposób i opierać się na spornym kształcie analizowanym w postaci, w jakiej przedstawiono go graficznie, a także nie może być wyłącznie spekulatywne, lecz powinno być wystarczająco pewne. Otóż w niniejszym wypadku wnioskowanie o istnieniu wewnętrznego mechanizmu rotacji na podstawie graficznych przedstawień spornego znaku towarowego nie byłoby zgodne z powyższymi wymogami.
- 60 Jak słusznie wskazała Izba Odwoławcza w pkt 28 zaskarżonej decyzji, faktycznie czarne linie, oraz ogólniej struktura siatki ukazana na każdej z powierzchni spornego sześciánu, nie spełniają żadnej funkcji technicznej ani nawet nie sugerują takiej funkcji. Jest prawdą, że struktura siatki, chociaż stanowi przede wszystkim element ozdobny i fantazyjny, który odgrywa istotną rolę w spornym kształcie jako wskazanie pochodzenia (zob. pkt 110 poniżej), skutkuje także wizualnym podziałem każdej z powierzchni wspomnianego sześciánu na dziewięć kwadratowych elementów o tych samych wymiarach, jednak nie jest to funkcja techniczna we właściwym tego słowa znaczeniu w rozumieniu istotnego orzecznictwa. W tym względzie należy przypomnieć, że zamierzeniem prawodawcy nie było

odmawianie rejestracji kształtu towaru jako znaku towarowego wyłącznie z tego względu, że wykazuje on cechy użytkowe, ponieważ każdy kształt towaru jest w pewnym sensie funkcjonalny (zob. pkt 37 powyżej).

- 61 Jeśli chodzi o inną zasadniczą właściwość spornego znaku towarowego – w niniejszym wypadku sam sześcián – nie ma potrzeby ustalania, czy przekłada się on na funkcję techniczną rozpatrywanego towaru, ponieważ jak wynika z powyższych rozważań, w żadnym wypadku taka sytuacja nie ma miejsca jeśli chodzi o zasadniczą właściwość, jaką stanowi struktura siatki. W tym względzie należy przypomnieć, że podstawa odmowy rejestracji określona w art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 40/94 znajduje zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy wszystkie zasadnicze właściwości oznaczenia mają charakter funkcjonalny. Rejestracji oznaczenia jako znaku towarowego nie można odmówić na podstawie tego przepisu, jeżeli kształt danego towaru zawiera niebagatelny element, który nie ma takiego charakteru funkcjonalnego (zob. podobnie ww. w pkt 32 wyrok Lego Juris/OHIM, EU:C:2010:516, pkt 52).
- 62 Z powyższych rozważań wynika, że części pierwsza, druga i siódma zarzutu drugiego są bezzasadne.
- 63 W drugiej kolejności należy także oddalić jako bezzasadną część trzecią niniejszego zarzutu, dotyczącą nieuwzględnienia interesu ogólnego, który leży u podstaw art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 40/94.
- 64 Odmienne niż twierdzi skarżąca właściciel nie może bowiem powoływać się na sporny znak towarowy, aby zakazać osobom trzecim wprowadzania do obrotu układanek trójwymiarowych posiadających zdolność rotacji. Jak wynika z powyższych rozważań, rejestracja tego znaku towarowego nie skutkuje bowiem ochroną zdolności rotacji, którą według skarżącej posiada sporny kształt, lecz wyłącznie ochroną kształtu sześciánu, na którego powierzchniach ukazano strukturę siatki, co nadaje mu wygląd „czarnej klatki”. Wspomniany znak towarowy nie może w szczególności uniemożliwić wprowadzania przez osoby trzecie do obrotu układanek trójwymiarowych posiadających kształt inny niż kształt sześciánu lub posiadających kształt sześciánu, którego powierzchnie nie zawierają jednak struktury siatki analogicznej do tej przedstawionej w spornym znaku towarowym ani żadnego innego podobnego motywu, i to niezależnie od tego, czy takie układanki posiadają zdolność rotacji, czy też nie. W tym względzie należy wskazać, że z akt sprawy wynika, iż w dniu dokonania zgłoszenia znaku towarowego do rejestracji było już na rynku wiele układanek trójwymiarowych posiadających zdolność rotacji, które miały kształty inne niż sześcián lub przedstawiały inne motywy niż motyw struktury siatki.
- 65 W trzeciej kolejności, jeśli chodzi o część czwartą zarzutu drugiego, skarżąca poddaje krytyce fakt, że Izba Odwoławcza nie zdystansowała się od następującego oświadczenia zawartego w pkt 28 decyzji z dnia 14 października 2008 r.:
- „Zasadnicze właściwości spornego kształtu nie spełniają funkcji technicznej, a fakt, że jest on zarejestrowany jako znak towarowy, nie tworzy monopolu na rozwiązanie techniczne. W konsekwencji nie powstrzymuje on konkurentów od wprowadzania do obrotu układanek mechanicznych, które zawierają funkcje mobilności lub rotacji elementów, z których się składają. Sporny [znak towarowy] nie ogranicza także wyboru konkurentów odnośnie do zastosowania takiej funkcji technicznej w ich własnych towarach”.
- 66 Według skarżącej ta argumentacja opiera się na poglądzie, zgodnie z którym nie można unieważnić prawa do spornego znaku towarowego, ponieważ „skargi o stwierdzenie naruszenia nie mogą w żadnym wypadku być wnoszone przeciwko towarom pochodzącym od osób trzecich, które są identyczne ze znakiem towarowym lub do niego analogiczne, jeśli [owe] towary [...] spełniają funkcję techniczną (a mianowicie posiadają możliwość rotacji)”. Wspomniana argumentacja według skarżącej opiera się zatem na art. 12 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 12 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009]. Tymczasem zgodnie z orzecnictwem ten ostatni przepis nie może wywrzeć decydującego wpływu na wykładnię art. 7 rozporządzenia nr 40/94.

- 67 Należy stwierdzić, że argumenty skarżącej opierają się na błędnej wykładni wyżej przytoczonego fragmentu pkt 28 decyzji z dnia 14 października 2008 r. W tym fragmencie Wydział Unieważnień wcale nie orzekł bowiem w przedmiocie stosowania art. 12 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, który dotyczy ograniczenia skutków wspólnotowego znaku towarowego, stanowiąc, że prawo wynikające z rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nie uprawnia właściciela do zakazania stronie trzeciej używania w obrocie, pod określonymi warunkami, oznaczeń dotyczących rodzaju, jakości, ilości, przeznaczenia, wartości, pochodzenia geograficznego, czasu produkcji towaru lub świadczenia usługi, lub też innych właściwości towarów lub usług, to jest wskazówek opisowych. W rzeczywistości we wspomnianym fragmencie Wydział Unieważnień ograniczył się do oceny skutków rejestracji spornego znaku towarowego z punktu widzenia interesu ogólnego leżącego u podstaw art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 40/94 (zob. pkt 32 powyżej). Ponieważ, jak wynika z pkt 63 i 64 powyżej, ta ocena Wydziału Unieważnień jest prawidłowa, nie można zarzucać Izbie Odwoławczej, że nie odrzuciła jej w zaskarżonej decyzji.
- 68 Część czwartą zarzutu drugiego należy zatem oddalić jako bezzasadną.
- 69 W czwartej kolejności należy stwierdzić, że zasadna nie jest również część piąta zarzutu drugiego, oparta na tym, iż w sprawach leżących u podstaw ww. w pkt 27 wyroków Philips (EU:C:2002:377) oraz Czerwony klocek Lego (EU:T:2008:483) funkcja techniczna spornych kształtów także nie wynikała bezpośrednio z przedstawień rozpatrywanych znaków towarowych.
- 70 W istocie, po pierwsze, w sprawie leżącej u podstaw ww. w pkt 27 wyroku Philips (EU:C:2002:377) rozpatrywana funkcja techniczna, w tym wypadku golenie, jasno wynikała z graficznego przedstawienia spornego kształtu, w którym ukazano w szczególności – w górnej części elektrycznej maszynki do golenia – trzy okrągłe głowice z obracającymi się ostrzami, rozmieszczone w sposób tworzący trójkąt równoboczny.
- 71 Po drugie, podobnie w wyżej wymienionej w pkt 27 sprawie Czerwony klocek Lego (EU:T:2008:483) w graficznym przedstawieniu spornego znaku towarowego ukazano w szczególności dwa rzędy wypustek na górnej powierzchni spornego klocka do zabawy. Ponieważ rozpatrywane towary były „zabawkami konstrukcyjnymi”, z owych wypustek logicznie wynikało, że były one przeznaczone do łączenia klocków oraz że zawierały one dolną wklęsłą powierzchnię i dodatkowe wypustki, nawet jeśli te ostatnie elementy nie były widoczne na wspomnianym przedstawieniu.
- 72 Natomiast graficzne przedstawienia spornego znaku towarowego nie pozwalają na ustalenie, czy sporny kształt spełnia jakąkolwiek funkcję techniczną ani jaka jest ta funkcja w niniejszym wypadku. W szczególności, jak wskazano już w pkt 22, 54, 57 i 58 powyżej, z tych przedstawień nie można wywieść z wystarczającą pewnością, że sporny sześcián składa się z ruchomych elementów ani tym bardziej że mogą one być przemieszczane za pomocą ruchów rotacyjnych.
- 73 W piątej kolejności nie można także uwzględnić części szóstej zarzutu drugiego, dotyczącej tego, że według skarżącej Izba Odwoławcza nie wzięła pod uwagę podnoszonego braku kształtów alternatywnych mogących spełniać „taką samą funkcję techniczną”. Skarżąca nie ma także racji, podnosząc, jak uczyniła to w replice, że jeśli nie istnieją takie kształty alternatywne, należy zawsze stosować art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 40/94.
- 74 Po pierwsze bowiem, ten zarzut nie znajduje oparcia w okolicznościach faktycznych. Zakładając, że funkcją techniczną, do której odnosi się skarżąca, jest zdolność rotacji, którą mogłaby posiadać układanka trójwymiarowa, należy powtórzyć, iż w dniu dokonania zgłoszenia znaku towarowego do rejestracji, na rynku było już wiele układanek trójwymiarowych przejawiających taką funkcjonalność, jednak przedstawiających inny kształt niż kształt sześcianu – na przykład kształt czworościanu, ośmiościanu, dwunastościanu lub dwudziestościanu – lub których zewnętrzna powierzchnia nie miała struktury siatki (zob. pkt 64 powyżej).

- 75 Po drugie, w każdym wypadku, jak wynika zarówno z ww. w pkt 27 wyroku Philips (EU:C:2002:377, pkt 81–84), jak i z ww. w pkt 32 wyroku Lego Juris/OHIM (EU:C:2010:516, pkt 53–58), jeśli chodzi o badanie funkcjonalności zasadniczych właściwości kształtu, jest obojętne, czy istnieją, czy też nie istnieją inne kształty pozwalające na uzyskanie tego samego efektu technicznego.
- 76 W szóstej kolejności część ósma niniejszego zarzutu, zgodnie z którą według skarżącej Izba Odwoławcza błędnie nie wzięła pod uwagę tego, że układanki trójwymiarowe „tego rodzajowego typu” oraz ich zdolność rotacji były znane przed dokonaniem zgłoszenia spornego znaku towarowego, nie może zostać uznana za zasadną z takich samych względów jak przedstawione w pkt 58 powyżej.
- 77 W świetle wszystkich powyższych rozważań zarzut drugi należy oddalić jako bezzasadny.

W przedmiocie zarzutu trzeciego, dotyczącego naruszenia art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (i) rozporządzenia nr 40/94

- 78 Skarżąca twierdzi, że Izba Odwoławcza naruszyła art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (i) rozporządzenia nr 40/94, gdyż nie wzięła pod uwagę tego, iż każda z indywidualnych cech spornego znaku towarowego wynika z „funkcji” towaru.
- 79 OHIM i interwenient kwestionują argumenty skarżącej.
- 80 Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (i) rozporządzenia nr 40/94 „[nie] są rejestrowane [...] oznaczenia, które składają się wyłącznie z [...] kształtu wynikającego z charakteru samych towarów”.
- 81 Należy stwierdzić, że w pkt 29 zaskarżonej decyzji Izba Odwoławcza słusznie oświadczyła, iż tego przepisu nie stosuje się w niniejszym wypadku.
- 82 Jest jasne bowiem, że z charakteru rozpatrywanych towarów, w niniejszym wypadku układanek trójwymiarowych, nie wynika w żaden sposób, iż te towary mają kształt sześciianu o powierzchniach mających strukturę siatki. Jak słusznie podkreślili OHIM i interwenient oraz jak wynika to z akt sprawy, już w dniu dokonania zgłoszenia znaku towarowego do rejestracji układanki trójwymiarowe – nawet te posiadające zdolność rotacji – przedstawiano za pomocą wielu różnych kształtów, począwszy od w szczególności najzwyczajniejszych kształtów geometrycznych (na przykład sześciianów, ostrosłupów, kul i stożków) do kształtów budynków, zabytków, przedmiotów lub zwierząt.
- 83 W konsekwencji zarzut trzeci należy oddalić jako bezzasadny.

W przedmiocie zarzutu czwartego, dotyczącego naruszenia art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (iii) rozporządzenia nr 40/94

- 84 Skarżąca podnosi, że w zakresie, w jakim indywidualne cechy spornego kształtu są niezbędne, aby układanka trójwymiarowa wykazywała niektóre „optymalne indywidualne cechy (zwrotność, pewien poziom trudności [oraz] funkcje ergonomiczne)”, kształt ten zwiększa znacznie wartość rozpatrywanych towarów i przyczynia się do ich sukcesu handlowego. W konsekwencji Izba Odwoławcza naruszyła według skarżącej art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (iii) rozporządzenia nr 40/94.
- 85 OHIM i interwenient wnoszą o oddalenie zarzutu czwartego jako bezzasadnego.
- 86 Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (iii) rozporządzenia nr 40/94 „[nie] są rejestrowane [...] oznaczenia, które składają się wyłącznie z [...] kształtu zwiększającego znacznie wartość towaru”.

- 87 Aby ta podstawa odmowy rejestracji mogła zostać zastosowana, dane oznaczenie musi składać się wyłącznie z kształtu, a jego właściwości estetyczne, to jest jego zewnętrzny wygląd, muszą w bardzo znacznej mierze wpływać na wybór konsumenta i w konsekwencji na wartość handlową spornego towaru. W wypadku gdy kształt zwiększa w ten sposób znacznie wartość spornego towaru, nie jest istotne, czy inne właściwości tego towaru, takie jak jego właściwości techniczne, mogą również nadawać rozpatrywanemu towarowi znaczną wartość [zob. podobnie wyrok z dnia 6 października 2011 r., *Bang & Olufsen/OHIM (Przedstawienie głośnika)*, T-508/08, Zb.Orz., EU:T:2011:575, pkt 73–79].
- 88 W niniejszym wypadku należy stwierdzić, że jak słusznie wskazuje OHIM, argumentacja skarżącej opiera się na poglądzie, zgodnie z którym tym, co znacznie zwiększa wartość rozpatrywanych towarów, są pewne cechy funkcjonalne, które według skarżącej posiada sporny kształt. Skarżąca nie wykazuje ani nawet nie twierdzi, że takie znaczne zwiększenie wartości wynika z estetycznego aspektu wspomnianego kształtu.
- 89 Z powyższego wynika, że skarżąca nie wykazała, iż Izba Odwoławcza popełniła błąd, stwierdzając w pkt 30 zaskarżonej decyzji, że art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (iii) rozporządzenia nr 40/94 nie stosuje się w niniejszym wypadku. W konsekwencji należy oddalić zarzut czwarty, dotyczący naruszenia tego przepisu, jako bezzasadny.

W przedmiocie zarzutu piątego, dotyczącego naruszenia art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94

- 90 Zarzut piąty skarżącej dotyczy naruszenia art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 i dzieli się na pięć części. Po pierwsze, skarżąca zarzuca Izbie Odwoławczej nieuwzględnienie faktu, że sporny znak towarowy przypomina kształt rozpatrywanych towarów. Po drugie, twierdzi ona, że zasadnicze właściwości spornego znaku towarowego są wyłącznie techniczne, w związku z czym ten ostatni nie może być postrzegany jako wskazanie pochodzenia. Po trzecie, skarżąca ponownie zarzuca Izbie Odwoławczej niewzięcie pod uwagę faktu, że z natury układanka składa się z indywidualnych elementów. Po czwarte, twierdzi ona, że Izba Odwoławcza błędnie przeniosła na nią ciężar dowodu odnoszący się do kwestii, czy znak towarowy w sposób znaczący odbiega – albo nie – od normy lub zwyczajów rozpatrywanej branży, mimo że ciężar ten spoczywa według skarżącej na właścicielu tego znaku towarowego. Po piąte, powtarza ona, że Izba Odwoławcza błędnie uznała, iż sześcian Soma nie stanowi części rozpatrywanej branży.
- 91 OHIM i interwenient odpierają argumenty skarżącej i wnoszą o oddalenie zarzutu piątego.
- 92 Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 nie są rejestrowane „znaki towarowe, które pozbawione są jakiegokolwiek odróżniającego charakteru”.
- 93 Charakter odróżniający znaku towarowego w rozumieniu tego przepisu oznacza, iż ów znak towarowy pozwala rozpoznać towar, dla którego występuje się o rejestrację, jako pochodzący z określonego przedsiębiorstwa, a tym samym umożliwia odróżnienie tego towaru od towarów innych przedsiębiorstw (wyroki: z dnia 29 kwietnia 2004 r., *Henkel/OHIM*, C-456/01 P i C-457/01 P, Rec., EU:C:2004:258, pkt 34; z dnia 7 października 2004 r., *Mag Instrument/OHIM*, C-136/02 P, Zb.Orz., EU:C:2004:592, pkt 29).
- 94 Ów charakter odróżniający należy oceniać, po pierwsze, w stosunku do towarów lub usług, dla których znak towarowy został zgłoszony, i po drugie, w stosunku do sposobu postrzegania go przez właściwy krąg odbiorców (ww. w pkt 93 wyrok *Henkel/OHIM*, EU:C:2004:258, pkt 35; wyrok z dnia 22 czerwca 2006 r., *Storck/OHIM*, C-25/05 P, Zb.Orz., EU:C:2006:422, pkt 25).

- 95 W niniejszym wypadku należy wskazać, podobnie jak Wydział Unieważnień (zob. pkt 34, 35 decyzji z dnia 14 października 2008 r.), że towary oznaczone spornym znakiem towarowym, a mianowicie układanki trójwymiarowe, są towarami powszechnego użytku, przeznaczonymi dla konsumentów końcowych, oraz że właściwy krąg odbiorców stanowią przeciętni konsumenci w Unii, właściwie poinformowani oraz dostatecznie uważni i rozsądni. Powyższa ocena nie została podana w wątpliwość przez skarżącą.
- 96 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem kryteria oceny charakteru odróżniającego trójwymiarowego znaku towarowego, który stanowi wygląd samego towaru, nie różnią się od kryteriów stosowanych do innych kategorii znaków (zob. wyrok z dnia 20 października 2011 r., Freixenet/OHIM, C-344/10 P i C-345/10 P, Zb.Orz., EU:C:2011:680, pkt 45 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 97 Jednakże przy stosowaniu tych kryteriów sposób postrzegania znaku towarowego przez właściwy krąg odbiorców niekoniecznie będzie taki sam w przypadku trójwymiarowego znaku towarowego, który odpowiada samemu wyglądowi zewnętrznemu towaru, jak w przypadku znaku słownego lub graficznego, którym jest oznaczenie niemające związku z wyglądem oznaczonych nim towarów. W braku bowiem elementów graficznych lub tekstowych przeciętny konsument nie wnioskuje zwykle o pochodzeniu towarów na podstawie ich kształtu czy kształtu ich opakowania i dlatego ustalenie istnienia charakteru odróżniającego w przypadku znaku trójwymiarowego może okazać się trudniejsze niż w przypadku znaku słownego czy graficznego (zob. ww. w pkt 96 wyrok Freixenet/OHIM, EU:C:2011:680, pkt 46 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 98 Ponadto zgodnie z orzecznictwem im kształt, o którego rejestrację jako znaku towarowego wystąpiono, jest bliższy najbardziej prawdopodobnemu kształtowi, który miałby dany towar, tym większe jest prawdopodobieństwo, iż dany kształt pozbawiony będzie charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94. W tych okolicznościach tylko znak, który w sposób znaczący odbiega od normy lub zwyczajów branżowych i z tego względu może pełnić podstawową funkcję wskazywania pochodzenia, nie jest pozbawiony charakteru odróżniającego w rozumieniu powołanego przepisu (ww. w pkt 93 wyroki: Henkel/OHIM, EU:C:2004:258, pkt 39; Mag Instrument/OHIM, EU:C:2004:592, pkt 31).
- 99 Wreszcie aby dokonać oceny, czy kombinacja elementów, z których składa się kształt, może być postrzegana przez właściwy krąg odbiorców jako wskazanie pochodzenia, należy poddać analizie całościowe wrażenie wywierane przez tę kombinację, co nie stoi w sprzeczności z sukcesywnym badaniem poszczególnych elementów użytych w celu przedstawienia znaku towarowego [zob. wyrok z dnia 16 września 2009 r., Alber/OHIM (Uchwył), T-391/07, EU:T:2009:336, pkt 49 i przytoczone tam orzecznictwo].
- 100 To w świetle powyższych rozważań należy rozpatrzyć argumenty skarżącej.
- 101 W pkt 20 i 21 zaskarżonej decyzji Izba Odwoławcza uznała, że sporny znak towarowy w sposób znaczący różni się od zwyczajów branżowych. Po pierwsze, wskazała ona w istocie, że skarżąca nie przedstawiła żadnego przekonującego dowodu wykazującego, iż „sześcienna struktura siatki stanowi »normę« w szczególnej branży układanek trójwymiarowych”. Po drugie, stwierdziła ona, że sporny znak towarowy wykazuje cechy wystarczające do uznania go za samoistnie odróżniający w odniesieniu do rozpatrywanych towarów. W tym względzie wskazała, że „sześcián o wymiarach 3 x 3 x 3 nie stanowi w sposób oczywisty – przynajmniej bez uprzedniej wiedzy o jego zastosowaniu – przedstawienia układanki trójwymiarowej”; że bardziej przypomina on klocek niż grę”; że „nie zawiera on ani cyfr, ani liter, ani żadnej oczywistej cechy wskazującej na to, iż można go obracać lub przestawiać”; oraz że „nie ukazano w nim niczego, co mogłoby sugerować, iż chodzi o jakąkolwiek grę”. Uściśliła ona także, że „[sporny znak towarowy] przedstawia cechy – w formie „czarnej klatki” – mogące przyciągnąć uwagę przeciętnych konsumentów i pozwolić na uwrażliwienie tych konsumentów na kształt towarów [interwenienta]” oraz że ów kształt nie jest zatem „jednym ze zwyczajowych kształtów towarów w rozpatrywanej branży ani nawet zwykłym wariantem tych

kształtów, lecz raczej kształtem posiadającym szczególny wygląd, który – biorąc także pod uwagę całościowe wrażenie estetyczne – jest odpowiedni, aby przyciągnąć uwagę zainteresowanego kręgu odbiorców i pozwolić im na odróżnienie towarów oznaczonych [spornym] znakiem towarowym od towarów posiadających inne pochodzenie handlowe”. Wreszcie stwierdziła ona, że spornego znaku towarowego nie można uznać za pozbawiony jakiegokolwiek charakteru odróżniającego w odniesieniu do rozpatrywanych towarów, nawet jeśli jego charakter nie jest wysoce odróżniający.

- 102 W pierwszej kolejności należy oddalić część czwartą niniejszego zarzutu, dotyczącą podnoszonego przeniesienia ciężaru dowodu.
- 103 Po pierwsze, jak słusznie wskazują OHIM i interwenient, zarejestrowane wspólnotowe znaki towarowe korzystają bowiem z domniemania ważności, które może być podane w wątpliwość wyłącznie w ramach postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku lub postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku. To zatem wnioskodawca musi przedstawić dowody na poparcie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku lub wniosku o unieważnienie prawa do znaku [zob. podobnie ww. w pkt 25 wyrok CASTEL, EU:T:2013:424, pkt 27, 28; zob. także zasada 37 lit. b) ppkt (iv) rozporządzenia Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonującego rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 (Dz.U. L 303, s. 1)]. W konsekwencji w niniejszym wypadku to skarżąca musi przedstawić dowód podnoszonego braku charakteru odróżniającego spornego znaku towarowego, a w szczególności wykazać, że ten ostatni jest zbliżony do „najbardziej prawdopodobnego kształtu, który miałyby dany towar” w rozumieniu istotnego orzecznictwa. Otóż, jak zostanie to przedstawione w pkt 105 poniżej, nie mogła ona przedstawić takiego dowodu.
- 104 Po drugie, należy stwierdzić, że argumentacja, którą skarżąca wysuwa na poparcie rozpatrywanej części zarzutu, nie może zostać uwzględniona w zakresie, w jakim skarżąca błędnie twierdzi, iż z orzecznictwa wspomnianego w pkt 98 powyżej wynika, że jeśli trójwymiarowy znak towarowy przypomina dany towar, to „faktycznie skutkuje” to tym, iż konsumenci nie będą postrzegać go jako wskazania pochodzenia, chyba że taki znak w sposób znaczący odbiega od normy lub od zwyczajów branżowych, co zawsze musi wykazać właściciel znaku towarowego. Jeśli bowiem trójwymiarowy znak towarowy w sposób znaczący odbiega od normy lub od zwyczajów branżowych, nie może on przypominać spornego towaru w rozumieniu tego orzecznictwa.
- 105 W drugiej kolejności należy stwierdzić, że – jak słusznie wskazano w pkt 20 zaskarżonej decyzji – skarżąca nie wykazała w sposób wymagany prawem, iż sporny kształt stanowi normę w branży układanek trójwymiarowych. Poprzez swoje argumenty skarżąca nie próbuje zresztą nawet tego wykazać, a ogranicza się jedynie do twierdzenia, że sześcián mający strukturę siatki jest jednym z możliwych kształtów takiej układanki.
- 106 Jest prawdą, jak wskazano także w pkt 20 zaskarżonej decyzji, że w toku postępowania administracyjnego skarżąca powoływała się na istnienie sześciánu Soma, będącego tak zwaną układanką „rozcłódkowaną”, składającą się z siedmiu różnych części, z których każda składa się z czterech małych sześciánów, i które to części, po ich zmontowaniu, tworzą sześcián o trzech jednostkach bocznych. Jednakże, jak słusznie wskazała Izba Odwoławcza w pkt 20 zaskarżonej decyzji, sam fakt, że istnieje zatem na rynku układanka, która przypomina układankę interwenienta, nie wystarcza, by wykazać, iż kształt przedstawiony w spornym znaku towarowym stanowi normę w branży układanek trójwymiarowych. Powyższe rozważania potwierdzają ponadto, że Izba Odwoławcza wcale nie wykluczyła tego, iż sześcián Soma stanowi część wspomnianej branży.
- 107 Jak słusznie stwierdzono w pkt 21 zaskarżonej decyzji, faktycznie sporny kształt nie będzie odruchowo – a mianowicie bez uprzedniej wiedzy o jego zastosowaniu – postrzegany przez przeciętnego konsumenta jako przedstawiający układankę trójwymiarową. W tym względzie Izba Odwoławcza słusznie wskazała, że zewnętrzna powierzchnia spornego sześciánu nie zawiera żadnej litery, cyfry ani

żadnej „oczywistej cechy wskazującej na to, iż można go obracać lub przestawiać”. Jeśli chodzi o tę ostatnią kwestię, z badania zarzutu drugiego powyżej wynika, że należy oddalić twierdzenie skarżącej, zgodnie z którym zasadnicze właściwości spornego znaku towarowego są wyłącznie techniczne.

- 108 Ponadto, odmiennie niż twierdzi skarżąca w replice, kształt sześcianu – tym bardziej o powierzchniach mających strukturę siatki – nie jest „zwykły” w wypadku układanek trójwymiarowych. Jak wskazano już w pkt 82 powyżej, układanki trójwymiarowe mogą w istocie przybierać wiele różnych kształtów.
- 109 W rzeczywistości, jak bardzo słusznie wskazuje w pismach OHIM, nawet gdyby sporny kształt był postrzegany przez konsumentów jako przedstawiający układankę trójwymiarową, byłby on zawsze kojarzony wyłącznie ze specyficznym towarem sprzedawanym przez interwenienta, a mianowicie z kostką Rubika, a nie z subkategorią rodzajową układanek trójwymiarowych.
- 110 Ponadto należy zgodzić się z oceną Izby Odwoławczej zawartą w pkt 21 zaskarżonej decyzji, zgodnie z którą sporny znak towarowy wykazuje wystarczające cechy, aby uznać, że posiada on samoistny charakter odróżniający. Poza faktem, że wygląd zewnętrzny spornego kształtu nie może zostać uznany za zwykły wariant popularnej układanki trójwymiarowej, który przychodzi na myśl naturalnie, należy bowiem przypomnieć, że istnienie struktury siatki na każdej z powierzchni spornego sześcianu nadaje spornemu znakowi towarowemu, rozpatrywanemu jako całość, wygląd „czarnej klatki” (zob. pkt 44 powyżej). Owe cechy są wystarczająco specyficzne i dowolne, aby nadać temu znakowi towarowemu oryginalny wygląd, mogący łatwo utrwalić się w pamięci przeciętnego konsumenta i pozwolić mu na odróżnienie towarów oznaczonych wspomnianym znakiem towarowym od towarów mających inne pochodzenie handlowe.
- 111 Oceny wyrażonej w pkt 110 powyżej nie można podać w wątpliwość za pomocą argumentu skarżącej, zgodnie z którym – ponieważ układanka z natury składa się z indywidualnych elementów – właściwy krąg odbiorców będzie postrzegać czarne linie jako spełniające funkcję podziału sześcianu na elementy, które „w taki lub w inny sposób są ruchome” (zob. pkt 22 powyżej).
- 112 Z powyższego wynika, że części pierwszą, drugą, trzecią i piątą zarzutu piątego także należy oddalić jako bezzasadne.
- 113 W konsekwencji należy oddalić zarzut piąty w całości i stwierdzić, że Izba Odwoławcza słusznie uznała, iż sporny znak towarowy nie jest pozbawiony wszelkiego charakteru odróżniającego w odniesieniu do rozpatrywanych towarów.

W przedmiocie zarzutu szóstego, dotyczącego naruszenia art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94

- 114 Podniesiony przez skarżącą zarzut szósty dotyczy naruszenia art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 i dzieli się na cztery części. Po pierwsze, skarżąca twierdzi, że sporny znak towarowy ma jedynie opisowy charakter w odniesieniu do układanki trójwymiarowej mającej kształt sześcianu o wymiarach „3 x 3 x 3”. Po drugie, podnosi ona, że dla celów oceny, czy w odniesieniu do znaku towarowego stosuje się podstawę odmowy rejestracji wskazaną w tym przepisie, jest obojętne, czy cechy towarów lub usług, które można opisać, są istotne, czy też jedynie pomocnicze. Po trzecie, zarzuca ona Izbie Odwoławczej nieuwzględnienie faktu, że profesjonaliści z rozpatrywanej branży bezpośrednio dostrzegą, iż czarne linie są skutkiem rotacji elementów spornego sześcianu. Po czwarte, twierdzi ona, że Izba Odwoławcza nie wzięła pod uwagę przyszłego interesu publicznego w tym, by osoby trzecie mogły sprzedawać swoje własne sześciany o wymiarach „3 x 3 x 3” i umieszczać je w swojej dokumentacji handlowej.
- 115 OHIM i interwenient twierdzą, że zarzut szósty należy oddalić jako bezzasadny.

- 116 Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 nie są rejestrowane „znaki towarowe, które składają się wyłącznie z oznaczeń lub wskazówek, mogących służyć w obrocie do oznaczania rodzaju, jakości, ilości, przeznaczenia, wartości, pochodzenia geograficznego lub czasu produkcji towaru lub świadczenia usługi, lub innych właściwości towarów lub usług”.
- 117 Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 uniemożliwia zastrzeżenie opisanych w nim oznaczeń lub wskazówek na rzecz jednego przedsiębiorstwa poprzez dokonanie ich rejestracji jako znaków towarowych. Zadaniem tego przepisu jest ochrona leżącego w interesie ogółu celu, jakim jest zapewnienie, by tego rodzaju oznaczenia lub wskazówki mogły być swobodnie używane przez wszystkich [zob. wyroki: z dnia 20 listopada 2007 r., Tegometall International/OHIM – Wuppermann (TEK), T-458/05, Zb.Orz., EU:T:2007:349, pkt 77 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 9 lipca 2008 r., Reber/OHIM – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), T-304/06, Zb.Orz., EU:T:2008:268, pkt 86].
- 118 Oznaczenia i wskazówki, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, to takie, które z punktu widzenia właściwego kręgu odbiorców mogą służyć w normalnym użyciu bezpośrednio albo poprzez wzmiankę o jednej z jego zasadniczych właściwości do oznaczenia towaru lub usługi objętych wnioskiem o rejestrację [wyroki: z dnia 20 września 2001 r., Procter & Gamble/OHIM, C-383/99 P, Rec., EU:C:2001:461, pkt 39; z dnia 22 czerwca 2005 r., Metso Paper Automation/OHIM (PAPERLAB), T-19/04, Zb.Orz., EU:T:2005:247, pkt 24].
- 119 Stąd oznaczenie podlega zakazowi ustanowionemu w tym przepisie, jeżeli ma dostatecznie bezpośredni i rzeczywisty związek ze spornymi towarami lub usługami, który pozwoli właściwemu kręgowi odbiorców natychmiast i bez namysłu rozpoznać w nim opis tych towarów lub usług lub jednej z ich właściwości (ww. w pkt 118 wyrok PAPERLAB, EU:T:2005:247, pkt 25).
- 120 Należy także wskazać, że ocenę opisowego charakteru oznaczenia przeprowadzić można wyłącznie poprzez odniesienie, po pierwsze, do sposobu jego odbioru przez właściwy krąg odbiorców, oraz po drugie, do danych towarów lub usług [wyrok z dnia 2 kwietnia 2008 r., Eurocopter/OHIM (STEADYCONTROL), T-181/07, EU:T:2008:86, pkt 38]. Charakter opisowy znaku towarowego należy bowiem oceniać w odniesieniu do towarów i usług, dla których znak ten został zarejestrowany, oraz z uwzględnieniem przypuszczalnego sposobu postrzegania go przez właściwie poinformowanego oraz dostatecznie uważnego i rozsądnego przeciętnego konsumenta rozpatrywanej kategorii towarów lub usług.
- 121 To w świetle powyższych rozważań należy rozpatrzyć argumenty skarżącej.
- 122 Skarżąca twierdzi w istocie, że sporny znak towarowy, ponieważ „przedstawia sześcián z niektórymi elementami, które są graficznie oddzielone jedne od innych za pomocą czarnych linii”, ma „jedynie opisowy charakter w odniesieniu do układanki trójwymiarowej mającej kształt sześciánu o wymiarach »3 x 3 x 3«”.
- 123 To twierdzenie, na którym opierają się części pierwsza, druga i trzecia rozpatrywanego zarzutu, nie jest zasadne. Z tych samych względów co przedstawione w pkt 105–111 powyżej należy bowiem uznać, że z punktu widzenia właściwego kręgu odbiorców nie istnieje wystarczająco bezpośredni i konkretny związek między z jednej strony spornym znakiem towarowym, a z drugiej strony układankami trójwymiarowymi. Wspomniany krąg odbiorców nie będzie postrzegał odruchowo, a mianowicie w szczególności bez posiadania uprzedniej wiedzy o kostce Rubika, w sposób jednoznaczny i bez jakiegokolwiek próby rozważań lub analizy, cech spornego znaku towarowego wskazanych przez skarżącą (zob. pkt 122 powyżej) jako opisujących takie towary.
- 124 W szczególności skarżąca nie może podnosić, jak uczyniła to w części trzeciej rozpatrywanego zarzutu, że profesjonaliści z rozpatrywanej branży natychmiast wyprowadzą z graficznych przedstawień spornego znaku towarowego wnioski, iż czarne linie są skutkiem zdolności rotacji elementów spornego

sześcianu. Po pierwsze bowiem, w niniejszym wypadku właściwy krąg odbiorców nie składa się z profesjonalistów, lecz z przeciętnych konsumentów (zob. pkt 95 powyżej). Po drugie, jak wskazano już w pkt 54 powyżej, nie istnieje konieczny związek między z jednej strony taką ewentualną zdolnością rotacji, lub nawet jakąkolwiek inną możliwością przemieszczania się niektórych elementów spornego sześcianu, a z drugiej strony istnieniem na powierzchniach wspomnianego sześcianu grubych czarnych linii. Ponadto należy przypomnieć, że sporny znak towarowy został zarejestrowany dla „układek trójwymiarowych” w ogólności, czyli bez ograniczenia się do tych, które mają zdolność rotacji (zob. pkt 55 powyżej).

- 125 W konsekwencji należy stwierdzić, że w pkt 23 zaskarżonej decyzji Izba Odwoławcza słusznie uznała, iż sporny znak towarowy nie ma charakteru opisowego.
- 126 Nie można podać tego wniosku w wątpliwość za pomocą argumentu, który skarżąca przytoczyła na poparcie części czwartej zarzutu szóstego, zgodnie z którym OHIM nie wziął pod uwagę „przyszłego interesu publicznego” w tym, by osoby trzecie mogły sprzedawać swoje własne sześciany o wymiarach „3 x 3 x 3” i umieszczać je w swojej dokumentacji handlowej. Jak wynika z rozważań przedstawionych w pkt 64 powyżej, właściciel spornego znaku towarowego nie może bowiem powoływać się na ten znak, aby w szczególności zakazać osobom trzecim wprowadzania do obrotu układek trójwymiarowych mających kształt takiego sześcianu, którego powierzchnie nie zawierają jednak struktury siatki nadającej mu wygląd „czarnej klatki” ani żadnego innego podobnego motywu.
- 127 W świetle wszystkich powyższych rozważań należy oddalić zarzut szósty jako bezzasadny.

W przedmiocie zarzutu siódmego, dotyczącego naruszenia art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94

- 128 W ramach zarzutu siódmego dotyczącego naruszenia art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94 skarżąca zarzuca Izbie Odwoławczej, że nie orzekła w kwestii, czy sporny znak towarowy uzyskał charakter odróżniający w następstwie używania tego znaku. Odsyłając do uwag, które przedstawiła w toku postępowania administracyjnego, „z ostrożności procesowej” skarżąca podnosi, że ta kwestia wymaga udzielenia odpowiedzi przeczącej.
- 129 OHIM podnosi, że zarzut siódmy należy odrzucić jako niedopuszczalny, a w każdym wypadku oddalić jako bezzasadny.
- 130 Zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94 bezwzględne podstawy odmowy rejestracji wskazane w art. 7 ust. 1 lit. b)–d) tego rozporządzenia nie stoją na przeszkodzie rejestracji znaku towarowego, jeżeli w następstwie używania znak towarowy uzyskał charakter odróżniający w odniesieniu do towarów, dla których występuje się o rejestrację.
- 131 W niniejszym wypadku, ponieważ w pkt 22 zaskarżonej decyzji Izba Odwoławcza słusznie stwierdziła, że sporny znak towarowy jest samoistnie odróżniający w odniesieniu do rozpatrywanych towarów, nie musiała ona badać, czy ten znak towarowy uzyskał charakter odróżniający w następstwie używania.
- 132 W konsekwencji zarzut siódmy należy oddalić jako bezzasadny.

W przedmiocie zarzutu ósmego, dotyczącego naruszenia art. 75 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009

- 133 W ramach zarzutu ósmego, dotyczącego naruszenia art. 75 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009, skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja nie wskazuje powodów, z jakich Izba Odwoławcza uznała, iż sporny znak towarowy nie został zarejestrowany z naruszeniem art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94.

- 134 OHIM wnosi o oddalenie zarzutu ósmego.
- 135 Zgodnie z art. 75 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009 decyzje OHIM zawierają uzasadnienie. Obowiązek ten ma taki sam zakres jak obowiązek wynikający z art. 253 WE [zob. wyrok z dnia 25 marca 2009 r., Anheuser-Busch/OHIM – Budějovický Budvar (BUDWEISER), T-191/07, Zb.Orz., EU:T:2009:83, pkt 125 i przytoczone tam orzecznictwo].
- 136 Z utrwalonego orzecznictwa wynika, że obowiązek uzasadnienia decyzji indywidualnych zmierza do osiągnięcia dwojakiego celu: po pierwsze, umożliwienia zainteresowanemu poznania przyczyn, dla których wydano dany akt, w celu przygotowania obrony jego praw, i po drugie, umożliwienia sądowi Unii przeprowadzenia kontroli zgodności decyzji z prawem (zob. ww. w pkt 135 wyrok BUDWEISER, EU:T:2009:83, pkt 126 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 137 Ponadto od izb odwoławczych nie można wymagać, by przedstawiały wyjaśnienie, które podejmowałyby w sposób wyczerpujący punkt po punkcie argumentację przedstawioną przez strony sporu. Uzasadnienie może zatem być dorozumiane, pod warunkiem że umożliwia zainteresowanym poznanie przyczyn, dla których taka decyzja izby odwoławczej została wydana, a właściwemu sądowi dostarcza elementów wystarczających do dokonania kontroli (zob. ww. w pkt 135 wyrok BUDWEISER, EU:T:2009:83, pkt 128 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 138 W niniejszym wypadku, jeśli chodzi o art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94, w pkt 23 zaskarżonej decyzji Izba Odwoławcza wskazała, że sporny znak towarowy nie narusza tego przepisu, odsyłając wyraźnie do uzasadnienia, które przedstawiła w ramach rozpatrywania stosowania art. 7 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia, oraz wskazując, że „jeśli konsument nie posiada uprzedniej wiedzy, [ten znak towarowy] nie przypomina ani nie nasuwa na myśl układanki trójwymiarowej”.
- 139 Nie można zatem twierdzić, że zaskarżona decyzja nie zawiera uzasadnienia dotyczącego kwestii zgodności spornego znaku towarowego z art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94.
- 140 Ponadto nie można negować wystarczającego charakteru tego uzasadnienia. Jak wynika bowiem z badania zarzutów piątego i szóstego powyżej, w niniejszym wypadku takie samo uzasadnienie pozwala stwierdzić, że sporny znak towarowy jest samoistnie odróżniający i że nie jest on opisowy w odniesieniu do rozpatrywanych towarów.
- 141 Z powyższego wynika, że należy oddalić zarzut ósmy.
- 142 Z ogółu powyższych rozważań wynika, że skargę należy oddalić w całości jako bezzasadną.

W przedmiocie kosztów

- 143 Zgodnie z art. 87 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę.
- 144 Ponieważ skarżąca przegrała sprawę, należy – zgodnie z żądaniem OHIM i interwenienta – obciążyć ją poniesionymi przez nich kosztami.

Z powyższych względów

SĄD (szósta izba)

orzeka, co następuje:

- 1) **Skarga zostaje oddalona.**
- 2) **Simba Toys GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.**

Frimodt Nielsen

Dehousse

Collins

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 25 listopada 2014 r.

Podpisy

Spis treści

Okoliczności powstania sporu	2
Żądania stron	4
Co do prawa	4
W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia art. 76 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009	5
W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego naruszenia art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 40/94	7
W przedmiocie zarzutu trzeciego, dotyczącego naruszenia art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (i) rozporządzenia nr 40/94	14
W przedmiocie zarzutu czwartego, dotyczącego naruszenia art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (iii) rozporządzenia nr 40/94	14
W przedmiocie zarzutu piątego, dotyczącego naruszenia art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94	15
W przedmiocie zarzutu szóstego, dotyczącego naruszenia art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 40/94 ...	18
W przedmiocie zarzutu siódmego, dotyczącego naruszenia art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94	20
W przedmiocie zarzutu ósmego, dotyczącego naruszenia art. 75 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009	20
W przedmiocie kosztów	21